

๓๒

หยุด...คือมรรคผล

ธรรมที่พระตถาคตเจ้ากล่าวดีแล้วนั้นนะไม่ใช่อื่น ทางมรรคทางผลนี้เอง ทางมรรคผลไม่ใช่ทางอื่น

ทางมรรคผลนะอะไร อะไรเป็นมรรค? อะไรเป็นผล? นี่จะกล่าวถึงทางมรรคผล ก็การทำใจให้หยุดนั้นแหละ เป็นตัวมรรคทีเดียว พอใจหยุดก็เป็นตัวมรรค ก็จะมีผลต่อไป เมื่อใจหยุดเป็นตัวมรรคแน่นอนแล้ว มรรคผลเกิดเป็นลำดับไป พอใจหยุดก็ได้ชื่อว่าเริ่มต้นโลกียมรรค เข้าถึงมรรคแล้ว

มรรคผลนี้แหละเป็นธรรมที่พระตถาคตเจ้ากล่าวดีแล้ว ต้องเอาใจหยุด ถ้าใจไม่หยุด เข้าทางมรรคไม่ได้ เมื่อไปทางมรรคไม่ได้ ผลก็ไม่ได้เหมือนกัน

ติลภขณาทีคาถา

๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๗